Sønderjylland

Atter et opsigtvækkende preussisk Forbud. Søndag den 15. Juni ved Tolvtiden ankom Dampskibet „Carl Hansen" fra Vejle til Sønderborg med 200 Lystrejsende fra Fredericia om Bord.

Da Skibet lagde til ved Broen, stod der ifld. „Mm." to Politibetjente, som forlangte at faa Kaptajnen i Tale.

De overrakte ham et skriftligt Forbud, undertegnet af Landraad Schønberg, mod at lande. Endvidere var det i Skrivelsen forbudt de danske Rejsende at synge eller spille danske Melodier.

Hvis dette Forbud blev overtraadt, truedes der med en Bøde paa 150 Mark henholdsvis 14 Dages Arrest. Endvidere vilde det blive Rederiet forbudt nogen Sinde at lade Skibe lægge til Sønderborg, i Fald Forbuddet blev overtraadt.

Man forhandlede en Tid lang om Sagen, og det endte med, at de danske Rejsende foretrak at tage til Assens.

Yderligere oplyses, at der ogsaa langs Alssund ved alle Dampskibsstationer var mødt Gendarmer for at forhindre de danske Turister i at gaa i Land.

Overfor denne Efterretning spørger man uvilkaarlig, hvad det da har været for et farligt Selskab, som agtede at gæste Sønderborg.

Efter hvad der meddeles, var det et tilfældigt Publikum af Søndagsrejsende i Lighed med de mange Tyskere, som Søndag efter Søndag fra Kiel og andre Havnebyer gæster Svendborg, Rudkøbing, Naskov, Faaborg og saa videre pr. Dampskib.

—Under disse Omstændigheder er Forbuddet egnet til at vække den allerstørste Opsigt. Skønt det falder godt i Traad med andre Tvangsforholdsregler fra den senere Tid, har man dog i dette Tilfælde en særlig Grund til at spørge, hvad den sønderborgske Landraad tilsigter netop paa dette Tidspunkt, mens de tyske Blade bringer Meddelelser om Kejser Vilhelms forestaaende Besøg i København.

Turistbesøgene i Sønderjylland. Et godt Raad til Danske. Sønderborg, 20. Juni. (R. B.) Medens Fredericia og Omegns Landboforening, der vilde have foretaget et Udflugt til Als den 23. og 24.ds., aflyste Turen, efter at Forbudet mod Damperen „Carl Hansen" var blevet bekendt, søgte en alsisk Gaardejer, der skulde have været Fører for Foreningen, og Gæstgiverforeningens Formand i Sønderborg om Tilladelse.

Der er nu kommet Afslag, og Grunden skal i Fl. Sønderburger Zeitung" være, at dels ønsker Myndighederne ikke, at disse Massebesøg tager til, og dels har det paatænkte Besøg faaet en politisk Karakter ved, at det i Forvejen er blevet omtalt i den danske Presse.

„Dybbøl Posten" skriver bl. a.: Man maa være de preussiske Myndigheder taknemlig for, at de denne Gang har udtalt sig saa klart og tydeligt. Nu maa de danske Turister vel ogsaa være paa det rene med, hvad de har at gøre; som ærekære Mænd kan de kun gøre et, nemlig blive hjemme. For den danske Befolknings Skyld skal der ikke iværksættes Massebesøg, den klarer sig stolt foruden.

De hjemløse. En Udtalelse i „Berliner Tageblatt". I Anledning af den altyske Presses gentagne Paastand om, at de Danskes Sejr ved Landdagsvalget den 16. Juni skyldes de mange naturaliserede Optanter, som denne Gang har kunnet deltage i Valget, gør „Berl. Tagebl." i sit Nummer den 17. Juni opmærksom paa, at kun en meget ringe Del af de naturaliserede, hvoraf en Mængde er Kvinder og Børn, har kunnet optræde som Vælgere i den truede Aabenraa—Sønderborg Valgkreds. Tallet angives til 150. Karakteristisk er det, at den altyske Presse intet har gengivet af Rigsdagsmand H. P. Hanssens udførlige talmæssige Oplysninger.

Dernæst nævnes det, at de hjemløses Tal nu officielt angives til 2000, hvorefter Bladet slutter saaledes: „Det vilde altsaa være en kolossal Fare for Tyskheden i „Nordmarken", om de over hele Nordslesvig spredte, ca. 1000 mandlige hjemløse blev optaget i det preussiske Statssamfund! Men sker det, kan man forud være sikker paa, at Udfaldet af det næste Valg i den talsky altyske Presse vil blive ført tilbage dertil."

Mads Egholm. Fortyskningspressen har, skriver „Mm." af 18. Juni, i de sidste Dage levet højt paa et Brev, som Mads Egholm skal have sendt en Amtsforstander i Haderslev Amt. Der paastaas bl. a. i Brevet, at Mads Egholm har henvendt sig til en Del Mænd, hvoriblandt H. P. Hanssen og Kaptajn C. C. Fischer, for at faa fat i de mange Penge, som han tror, man har samlet til ham. Dette passer imidlertid ikke; Mads Egholm har hverken henvendt sig til Rigsdagsmand H. P. Hanssen eller Kaptajn Fischer.

Vort Standpunkt med Hensyn til Mads Egholm har været klart lige fra første Færd af, skriver „Hejmdal". Da Mads Egholm blev forfulgt af de preussiske Myndigheder og endog kastet i Fængsel, traadte den danske Befolkning til for at hjælpe ham under Forfølgelserne. Dels søgte man, — at mildne Opholdet for ham i Fængslet ved at sørge for, at der blev sendt god Mad til ham; dels gjorde Egnens Folk alt muligt for at hjælpe hans Familie, mens han var borte.

Fra tysk Side blev der udspredt et Rygte om, at der var indsamlet en Gave paa 6—8000 Mark til Mads Egholm. Dette Rygte blev øjeblikkelig dementeret af den danske Presse. Det er sandsynligvis dette tyske Rygte, som nu er steget Mads Egholm til Hovedet, og som han nu har villet prøve paa at udnytte ved en Henvendelse til de tyske Myndigheder.

Ater en Udvisning. Aabenraa, 21. Juni. Snedkersvend Runde, der arbejdede hos Snedker Wittmack i Graasten, er bleven udvist med 48 Timers Varsel, fordi han i Valgtiden overværede et politisk Møde i Graasten. Den udviste, der er født i København, har opholdt sig indenfor det tyske Riges Grænser i ca. 20 Aar.

Tønder. Stort Mandefald. (Fl. Av.) Ved Jubilæumsfesten Mandag den 16. Juni paa den ny Sportsplads nord for Byen, hvor Skolebørnene maatte staa opstillet tæt pakkede i Timevis og høre paa Festtalerne i den stærke Solhede, skete det, at ikke færre end 15 Personer, flest Skoledrenge, faldt om og maatte bæres bort. De kom dog hurtigt til sig selv igen. Under Fyrværkeriet Mandag Aften paa Kvægtorvet syd for Byen fik en Musiker en Raketstok i Ansigtet, saa han blødte stærkt. Ogsaa i Tonehallen Mandag Aften under Soldet blev en Del Damer syge af Varme og daarlig Luft.

Als. En ondartet Difteritisfarsot. (Dbbpst.) I to Familier i Skovbyhalle er der i de sidste Dage, skrives der i „Mm." af 20. Juni, forefaldet nogle Tilfælde af Difteritis, der har medført Døden i tre af disse, idet to Sønner af Gaardejer Jørgen Hansen, en paa 17 og en paa 14 Aar, samt en lille 5-aarig Datter af Gaardejer Andreas Petersen er bukkede under for Sygdommen. En Søn af Andreas Petersen ligger haardt syg. Alle tre Dødsfald indtraadte i Onsdags Aftes i Løbet af nogle faa Timer, efter kun to til tre Dages forudgaaende Sygdom.

Toftlund. Ildebrand. Mellem 8 og 9 Mandag Aften den 16. Juni lod Brandsignalet gennem Toftlund. Det vidste sig, at Landmand Frederik Nielsens Landbolssted paa Toftlund Vester Mark stod i Lys Lue. Gaarejer Evald Clausen i Toftlund, som var paa Marken, reddede Kreaturerne, der stod paa Stalden. Alligevel indebrændte 1 Kalv og nogle Høns. Nielsen var gaaet et Ærinde i Byen, og da han kom hjem, laa hans Ejendom i Aske. Bygningerne var tækkede med Straa, og Ilden opdagedes ikke, før hele Ejendommen stod i Lys Lue. Forsikringen var alt for lav, hvilke ofte er Tilfældet med Bohavet,, og Nielsen vil lide et ikke ubetydeligt Tab.

Tønder. Brændt ihjel. Tirsdag Morgen den den 17. Juni stod Rentier Lorens Bossens Kone i Sønder Løgum op og gik ud i Køkkenet i det blotte Linned, som hun plejer, for at tænde Petroleumsapparatet. Konen, der var 70 Aar gammel, maa have væltet Apparatet, thi da Manden kom til, stod hun i Lys Lue. Manden forsøgte at slukke Ilden og blev forbrændt paa Hænderne og i Ansigtet. Først da han havde hentet en Dyne, lykkedes det ham at faa Flammerne kvalte. Konen blev bragt til Sygehuset her i Byen, hvor hun afgik ved Døden Natten til Onsdag.

Arboe-Rasmussen-Sagen.

Hr. Appels Initiativ.

Da den Arboe-Rasmussenske Sag i sin Tid var paa sit højeste, blev det fra forskellige Sider stærkt fremhævet, at hans Forbliven i Folkekirken betegnede en Undtagelsesstilling. Det var skriver „Krist. Dgbl." ingenlunde Meningen, at hans „Tilfælde" skulde betegne en Forandring af den folkekirkelige Kurs.

En af dem, der anlagde dette Synspunkt, var Biskop Wegener i sit Skrift: „Folkekirken og den Arboe-Rasmussenske Sag". Biskoppen udtaler i dette Skrift ogsaa som sin bestemte Anskuelse: „Det siger dog sig selv, at en Afgørelse i en saa indgribende Sag og truffet alene paa Grundlag af en enkelt Biskops Undersøgelse, kan ikke blive forbindende for de andre Biskopper i deres Tilsynsgerning, om det skulde ske, at lignende Tilfælde indtraf i deres respektive Stifter."

Dersom Ministeriet skulde kunne tillægges „den rent urimelige Hensigt" ved sin Afgørelse i Sagen at have villet forandre den folkekirkelige Kurs, stiller Biskop Wegener sig lige saa klart paa følgende Stade: „I saa Fald vilde der ved denne Afgørelse foreligge et ministerielt Overgreb af den mest skæbnesvangre Art. At tænke sig den danske Folkekirke med dens gamle lovfæstede, i det danske Folks Liv dybt rodfæstede Traditioner forandret ved et Pennestrøg af en tilfældig paa aldeles ubestemt Tid fungerende Kultusminister!"

Nu er der sket dette, at Arboe-Rasmussen søger bort fra Viborg Stift til det Stift, hvor Biskop Wegener er Tilsynsmand.

Først hed det sig saa, at Arboe-Rasmussens Ansøgning til det paagældende Embede — Vaalse paa Falster — ikke var medsendt til Menighedsraadet — under den, som det synes, meget korrekte Begrundelse: at hans Sag jo var stillet i Bero. Man huske, at Ministeriet netop i sin Tid benyttede dette Udtryk til Forklaring af Sagens daværende Afgørelse: „at Spørgsmaalet om hans Forbliven i Embedet hermed kan stilles i Bero"— et Udtryk, som antagelig var hentet fra Biskop Poulsens Indstilling i Sagen.

Men siden havde Kultusminister Appel umiddelbart før sin Nedstigning af Taburetten „givet Ordre" til, at Arboe-Rasmussens Ansøgning alligevel skulde medsendes mellem de kvalificerede til Vaalse Menighedsraad. Antagelig har Hr. Appel givet denne „Ordre", fordi han er stødt paa biskoppelig Modstand. Menighedsraadet i Vaalse skal allerede tidligere have været inde for Arboe-Rasmussen. Og her var altsaa en Lejlighed til paany at fastslaa den „rummmelige" Folkekirke-Kurs, som Hr. Appel og Højskolegrundtvigianismen ynder.

Hermed var Arboe-Rasmussen-Sagen altsaa atter bleven aktuel. Og den nye Kultusminister har faaet en ikke helt let Arv at løfte efter sin Forgænger.

Hvad vil der nu ske, spørger Bladet. Foreløbig er der jo sket det, at Biskop Wegener paa et Møde med Menighedsraadet i Vaalse har meddelt, at Pastor Arboe-Rasmussen er optaget paa Listen over de Ansøgere, Menighedsraadet kunde vælge imellem, men i øvrigt blev den endelige Afgørelse af Sagen foreløbig udsat. Betyder denne foreløbige Udsættelse, at Biskop Wegener vil søge at faa den Arboe-Rasmussenske Sag ud af Verden ved en energisk Optræden, spørger „Krist. Dgbl." videre. Det tør man vente efter Biskoppens Ord paa det tidligere Stadium i Sagen i det før omtalte Skrift: „Men heller ikke bliver Stillingen den, at man nu slaar sig til Ro og mener sig færdig med Sagen, som om der ikke var mere at gøre ved den. Dertil har den hvilet for tungt paa de manges Sind. Og den har sat for mange for hele Kolkekirkens Liv afgørende Spørgsmaal i Bevægelse."

Der er nu en Lejlighed til at faa Sagen afgjort — i hvert Fald paa den Vis, at kun indenfor eet Stift kan en Folkekirkepræst sidde i Embede paa Trods af Nægtelse af det fundamentale Led i Troen paa Kristus som Guds Søn.

En saadan Afgørelse vil dog altid hjælpe til nogen Klaring.

Saa betyder Tilsynsembedet i den danske Folkekirke dog i alt Fald saa meget, at det paa det aandelige Omraade, hvor det gælder Kirkens indre Spørgsmaal, kan hævde sig over for administrativt Overgreb.

Verdens kristelige Studenterforbund.

10de Verdenskonference.

(Fra „Kr. Dgbl"s Korrespondent.)

Lake Mohonk, New York, 3. Juni 1913. Der er 2 Ting, der karakteriserer den amerikanske Studenter-Bevægelse: de er praktiske, og de regner med Bøn. Begge Dele har vi erfaret her i Lake Mohonk.

De ordinære Møder ligger udmærket og optager ikke en for stor Del af Dagen, Tiden 1—7½ er fuldstændig fri til Hvile og Samvær. Noget, vi ved denne Konference er særlig glade for, er de Sektionsmøder, som holdes hver Dag 11—12.45, hvor Deltagerne er delt i 3 Grupper, som diskuterer forskellige Emner, der har praktisk Betydning for Studenter-Arbejdet; det er Tanken, at særlig ved disse Møder kan de forskellige Lande lære af hinanden.

Ved Konferencens Begyndelse fik hver især et trykt Hæfte indeholdende Hovedpunkterne for alle de Emner, der skulde diskuteres, for at alt kunde være godt gennemtænkt før Diskussionen. Mr. Pissington Tatlow, General-Secretary of the British Movement, Dr. Mott og Miss Rouse leder disse 3 Sectionsmøder, og det er en Fornøjelse at overvære en saadan Diskussion, hvor alle, som deltager, virkelig har noget positivt at bringe frem og sige det kort og klart.

General-Sekretæren for Verdensforbundet, Dr. Mott, begyndte Konferencens første Dag med at give Beretning om de 4 sidste Aar. Ved Konferencen i Oxford 1909 blev en lignende Beretning givet. Siden den Tid er „the Worlds Student Christian Federation" vokset med 20,000 Medl., saa at der nu i alt er 156,000. Ved denne Konference er Rusland bleven optaget i Verdensforbundet med Baron Nicolay som Medlem af dets Bestyrelse; for ca. 10 Aar siden syntes Arbejdet blandt russiske Studenter ganske umuligt

Ogsaa til Lande, hvor den før ikke eksisterede, er Studenter-Bevægelsen i dette Tidsrum naaet, f. Eks til Balkanstaterne; for dem betød Konstantinopel-Konferencen 1911 og Mr. Motts og Mr. Sherwood Eddys Besøg efter den umaadelig meget; der er nu dannet kristelige Studenterforeninger i Bulgarien, Serbien og Grækenland. Ogsaa i Tyrkiet begyndte man paa at arbejde for en fælles kristelig Studenter-Bevægelse for de forskellige Colleger; selvfølgelig har Krigen været en Hindring, men der er gjort saa gode Fremskridt, at man haaber, at ogsaa Tyrkiet snart skal have en stærk kristelig Studenter-Bevægelse; det har sendt en Repræsentant til denne Konference.

For første Gang er de vigtigste Stater i „Latin America" repræsenteret ved en Verdenskonference (her er Studenter fra f. Eks. Mexico, Argentina, Brasilien, Uruguay o. a.), og det betyder, at ogsaa her, hvor hidtil Studenter-Verdenen har været saa langt borte fra Kristendommen som vel muligt, begynder Kristus at vinde Disciple blandt Studenterne.

Ogsaa i de ikke kristne Lande som f. Eks. Indien, Kina og Japan, vokser de kristne Studenters Antal stadig. Særlig i Kina har der i de sidste Aar været en vidunderlig Forandring i Studenternes Stilling til Kristendommen; nu samles Tusinder af dem, naar der tales til dem om Kristus, som det skete, da Mott og Eddy for nylig var i Kina, og i Løbet af 3 Maaneder er mere en 300 Studenter kommet ind i den kristne Kirke.

67,000 Studenter deltager regelmæssigt i Bibelkredse, 40,000 i Missions-Studiekredse, og 1404 „frivillige Studenter" fra England og Nordamerika er i Løbet af de sidste 3 Aar gaaet ud til Missionsmarken.

Ogsaa Interessen for de sociale Spørgsmaal i de gamle kristne Lande er stadig voksende i næsten alle de kristelige Studenter-Foreninger; og ikke alene studeres disse Spørgsmaal grundigt, men flere og flere kristne Studenter giver deres Arbejde til „Social Service", f. Eks. her i Amerika blandt Negerne og alle de mange Tusinder, som indvandrer fra Asien og Europa.

Det var med Begejstring, at vi efter Mr. Motts Beretning sang „Vor Gud han er saa fast en Borg", om ogsaa med en stærk Følelse af, hvor denne store Fremgang maa kalde paa alle kristne Studenters Ansvarsfølelse og alvorlige Arbejde, for at ikke de mange Muligheder skal gaa ubenyttet hen, men Maalet virkelig skal naas: Alverdens Studenter vundne for Kristus.

Ved Sektionsmøderne drøftedes, hvorledes man bedst kunde bringe Evangeliet til Studenter — dels i protestantiske Lande, dels i katolske, dels i ikke-kristne Lande. (En Glæde for os Danske er det at høre, at Mr. Sherwood Eddy, maaske den Mand, som er bedst kendt med Studenter-Arbejdet i de forskellige Missionslande, stærkt fremhæver Prof. L. P. Larsen som en af de bedste Arbejdere blandt Studenter i ikke-kristne Lande). Selvfølgelig var det forskellige Resultater i Enkeltheder, som de 3 Grupper kom til, om den bedste Maade at faa Studenter til at lytte til Jesu Evangelim, men atter og atter fremhævedes det her, at dybere end alle intellektuelle Spørgsmaal er Samvittighedsspørgsmaalet om, hvor Kraften til at overvinde Synden er, og derfor maa intet overskygge det centrale i Kristendommen: Jesus Guds Søn, Verdens og de enkeltes eneste Frelser.

Konferencens 2den Dag.

Lake Mohank, 4. Juni. Om Morgenen fortalte Miss Rouse, Verdensforbundets Rejsesekretær blandt kvindelige Studenter, om den kristelige Studenterbevægelse og de kvindelige Studenter i de 4 sidste Aar. Selvfølgelig er det umuligt her at give et udførligt Referat af Miss Rouse' Beretning, som meget nøjagtigt med Tal og mange Enkeltheder gennemgik de ca. 20 Lande, hvor der nu er et organiseret kristeligt Arbejde blandt kvindelige Studenter. — Nogle Steder, som f. Eks. Nordamerika, Australien, England og Sydafrika, er Arbejdet langt fremme, og her drages stadig flere og flere studerende unge Piger: Gymnasiaster, Seminarister, Kunstnere ind under Studenterbevægelsens Indflydelse. f. Eks. i New York har K. F. U. K.s Studenter-Afdeling et Hjem, „the Studio Club", hvor 70 unge Piger, der uddanner sig i Musik, Dans, Tegning osv. bor. — Andre Steder, som Rusland, Balkanstaterne, Frankrig og selvfølgelig de ikkekristne Lande er der endnu meget store ydre Vanskeligheder at overvinde; men dog var det trods alt opmuntrende Kendsgerninger, vi blev stillet over for som viste, at næsten alle Vegne er der i det mindste en lille Flok kvindelige Studenter, som selv for Alvor er grebet af Kristus og derfor ikke kan andet end søge at gøre alt for at faa deres Kammerater med.

Som et enkelt Eksempel, taget ud af de mange, paa, hvad den kristne Studenterbevægelse kan betyde ved Universiteterne, kan jeg nævne lidt af, hvad Miss Rouse fortalte om Schweiz. Her har Fremskridtet været det største siden 1909; dengang var der praktisk talt intet organiseret Arbejde blandt de kvindelige Studenter; nu er de med i de kristelige Studenterforeninger ved alle Universiteterne, og i Geneve og Basel har de deres egen Forening. Som alle andre arbejder de ogsaa her gennem større evangeliserende Møder, Bibelkredse osv. Ogsaa Gymnasiastarbejdet har de taget op; 1909 holdtes det første Sommermøde for kvindelige Gymnasiaster med 6 Deltagere og 6 kvindelige Studenter som Ledere; i Aar er Deltagernes Antal 45. — Ikke mindre vigtigt end Arbejdet for deres egne kvindelige Studenter og Gymnasiater er Arbejdet blandt alle de mange fremmede, som findes ved de schweiziske Universiteter.— Af alle Studenter i Schweiz er ca. 35 pCt. kvindelige, og af dem er den største Del fremmede, særlig fra Rusland og Balkanstaterne; mens ellers de schweiziske Studenter plejede at ignorere og foragte de fremmede, begyndte de kristne kvindelige Studenter at tage sig af dem, og mange giver deres Tid til den Gren af Studenterarbejdet; her har de ogsaa faaet Hjælp af Verdensforbundet, som har sendt dem 5 udenlandske Sekretærer. Arbejdet udgaar fra en „foyer", d. v. s. en Lejlighed nær ved Universitetet, som tjener baade til Bolig for den kristne Studenterforening og som en Klub, hvor alle kvindelige Studenter kan komme. Her hjælper de dem med at finde Bolig, giver Undervisning i Sprog, indbyder dem til Eftermiddagste og arrangerer Udflugter, og her holder de ogsaa Bibelkredse, Missions- og sociale Studiekredse og større offentlige Møder.

Dette Arbejde har allerede efter knap 4 Aars Forløb vist, at det langt fra har været forgæves. Rundt omkring: i Kina, Rusland, Bulgarien osv. findes der nu Ledere blandt de kvindelige Studenter, som har vundet deres personlige Tro og faaet baade Lyst og praktisk Vejledning til Arbejdet under deres Studietid i Schweiz.

Emnerne ved Sektionsmøderne var: „Relation to the Church" — „Bible Study" — „Mission Study". — Om Aftenen talte Prof. Cairns fra Aberdeen om Jesus som Guds Aabenbaring. „Han er den, som tager det Slør bort, der skjuler den usynlige Gud for Mennesker. Studiet af Religionshistorien viser os, hvordan Religion er det normale, Atheisme unormalt; det viser, hvordan der overalt er en Protest mod Synd og Sorg, en Længsel efter det evige. Religion er en Bøn om Liv; Evangeliget om Jesus Kristus er Svaret paa denne Bøn. — Jesus aabenbarede os Gud som en absolut Realitet, som den, der har fuldkommen Frihed til at hjælpe og han aabenbarede Guds Kærlighed. Tænk paa hans Ord, tænk paa, hvordan han var mod Mennesker, og tænk først og sidst paa Korset! Sjælen i det alt er Kærlighed; han var selv Gud aabenbaret i Kød. — Sløret falder saa let over os igen, men Jesus er stadig den, der drager det bort. — Her i disse Dage, hvor vi har set de vidunderlige Ting, der er sket i Studenterbevægelsen: Jesu Liv og Kraft i Mennesker — her skulde Sløret kunne drages til Side for os, saa vi fandt den lige Vej ind til Gud."

Hvor var der dog stille, da vi, efter at Prof. Cairns havde talt, knælede sammen i stille Bøn, indtil det lød til os: „Vor Herres Jesu Kristi Naade, Guds Kærlighed og den Helligaands Samfund være med os alle."

Edle Oluffsen.

Under Huset Glyksborg.
1863—1913.

Spredte Træk af Tidens Historie ved Carl E. Simonsen. Med Billeder og Skildringer af Fyrster og fremragende Mænd fra Kristian IX, Estrup og Berg lige ned til Danmarks nuværende Konge og Mænd som Zahle, Berntsen og J. C. Christensen.

En interessant og nyttig Bog for enhver udvandret dansk Mand og Kvinde, som gerne vil følge med Udviklingen i Fædrelandet.

Bogen er paa 335 store Sider og faas i smukt guldtrykt Shirtingsbind for $1.50 Portofrit.

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE,

Kvitteringer.

Japanmissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 28	$293.10
Coulter, Ia., A. E. A.	25.00
Kenmare, N. Dak., Mrs. Jens Markussen $1; to unævnte hv. $5; een unævnt 50c	11.50
Neenah, Wis., Vor Frelsers Mgh., Søndagsskolen	5.65
Albert Lea, Minn., Mrs. Tine Ottes	3.00
Norma, N. Dak., Zions Mgh: Kristelig Hjælpeforening $5.00; fra en Familie i Zions Mgh. $5.00	10.00
Froid, Mont., Bodil Marie Hansen	3.37
Moorhead, Ia., Missionsf. ved Moorhead	33.00
Sioux City, Ia., Søndagsskolens Missionsf	7.37
Tilsammen	$391.99

Sudanmissionen i Afrika.

Fra en Familie i Zions Mgh., Norma, N. D.	$15.00

Indianermissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 28	$163.27
Kenmare, N. Dak., en unævnt	1.00
Albert Lea, Minn. Mrs. Tine Ottes	3.00
Norma, N. Dak., en Familie i Zions Mgh.	5.00
Tilsammen	$172.27

Indremissionen.

Før kvitteret se Kbl. Nr. 28	$543.25
Albert Lea, Minn., Mrs. Tine Ottes	3.00
Norma, N. Dak., fra en Familie i Zions Mgh.	5.00
Tilsammen	$551.25

Mormonmissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr 28	$71.72
Mohall, N. Dak., Jesse Lund	2.00
Tilsammen	$73.72

Samfundsgæld.

Fra en Familie i Zions Mgh., Norma, N. D.	$10.00

Skolekassen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 28	$141.50
Hamlin, Ia., Niels Rottenborg, Erik Olsen, Peter K. Nissen. Geo. Kyhn, Chris Rottenborg, Hans Rottenborg, Peder Mortensen, Jens P. Christensen, John P. Jensen, Hans J. Johnsen, hv. $1	10.00
Nelson, Minn., Kvf.	10.00
Tilsammen	$161.50

Dansk Kinamission.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 26	$2.50
Albert Lea, Minn., Mrs. Tine Ottes	3.00
Fra en Familie i Zions Mgh., Norma, N. D.	10.00
Tilsammen	$15.50

Santhalmissionen.

Albert Jea, Minn., Mrs. Tine Ottes	$3.00
Fra en Familie i Zions Mgh., Norma, N. Dak.	10.00
Tilsammen	$13.00

Til Enken Imai, Japan.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 27	$3.00
Fra en Familie i Zions Mgh., Norma, N. D.	2.00
Tilsammen	$5.00

Jødemissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 26	$3.00
Albert Lea, Minn., Mrs. Tine Ottes	3.00
Fra en Familie i Zions Mgh., Norma, N. D.ak.	10.00
Tilsammen	$16.00

Blair, Nebr., den 11. Juli 1913

Otto Hansen,
Kas. f. d. fore. danske ev.-luth. Kirke i Am.

Dampskibsbilletter

med

Cunard Liniens store hurtige Skibe

sælges af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR